

и Щипския, съ петъ орждия. На този хълмъ бѣ построенъ единъ обширенъ редутъ, на който голѣмата страна бѣше обърната на длъжъ къмъ Плѣвенъ; Началника бѣ поставилъ тамъ главната си квартира. Понеже гробищата, находящи се малко по назадъ отъ този хълмъ, владѣха надъ околнитѣ мѣста, то и въ тѣхъ изкопаха една траншея, която се завзе отъ двѣ роты, отдѣлени отъ редута.

На 1 септември, часътъ около два слѣдъ-пладнѣ, съгледаха неприятелски войски на Севлиевския пѣтъ, близо до чешмата, находяща се прѣдъ хълма Багларъ-баши; отъ този пунктъ тѣ дадоха нѣколко топовни изстрели; укрѣплението отъ хълма V отговори и се почна артилерийски бой, който се продължи три или четири часа; неприятеля не наближи повече и прѣди да може да рекогносцирува турскитѣ позиции, нощъта настѣпи.

На другата заранъ Русситѣ завзеха хълма В и почнаха да се развърщатъ.

До като Турцитѣ се готвяха да имъ противостоятъ, тѣ отвориха огънь противъ хълма А, отначало съ нѣколко батареи, установени върху хълмътъ В и послѣ съ други орждия, поставени на шосето. Понеже хълма А бѣше много скалистъ, двѣтѣ находящи се тамъ роты, които впрочемъ бѣха твърдѣ малобройни за да могатъ да дочакатъ атаката